

HASZNÁLATI UTASÍTÁS A 2. SZÁMHOZ

Ebben az évben minden számunkban talál az olvasó József Attilához köthető irodalmi művet. Nemcsak a költő életművének elemzése érdekel bennünket, hanem az utóélet, a kultuszképződés megannyi jelensége is. Így aztán elküldtünk egy salgótarjáni Párizsba (Gáspár István Gábor), hogy ott keresse meg József Attila nyomát. Holott elég lett volna elmennie Forgách-telepre, a város peremére, mert mint Bozó Gyula írja, látták ott József Attilát. Éppúgy, mint Petőfit 1849 után... A kultuszképződés lelki alapjai koroktól függetlenül léteznek.

Feltűnhet, hogy Konczek József egyre gyakrabban van jelen a lap hasábjain. Nem véletlen, hiszen a *Kilencek* egykori tagja mára már nagyon súlyos, meghatározó életművet alkotott, amelyből szívesen válogatunk. Nem szólva arról, hogy visszatért szülőföldjére, Magyarnádorba, s így Nógrád megye jelenkori irodalmi értékei ismét gazdagodtak.

Van egy bekeretezett nevünk is, Jasper Gyuláé. Április elején hunyt el. A költészet művelését újrakezdő költő, akit szerettünk volna lapunkhoz kötni, de már ez hiába való remény. Veres Jánosra is emlékezünk, a rimaszombati költőre, aki talán még mindig nincs megfelelő helyen az irodalomtörténetben, pedig életműve értékes része e tájnak, s a *Palóc madonnák* című verse valóban különleges alkotás.

A körülöttünk változó világra most is többen hívják fel a figyelmünket. Pekár István, aki a Duna televízióból hazatért szülőföldjére, Herencsénybe, szinte megszállottan próbálja megmenteni mindazt, ami a palóc kultúrából, jellegből megmaradt. Nagy álmai vannak, itt a helye közöttünk. Boros Sándor tanulmánya tavaly október 25-én hangzott el előadás formájában Salgótarjában, a múzeumban, azon a konferencián, amelyen Salgótarján és Nógrád megye hatvanas évekbeli kulturális életéről tanácskoztak. (Az előadások anyaga hamarosan megjelenik kötet alakban is!)

Sok-sok fiatalat közlünk most először, akik részben nógrádiak, részben az ország más tájairól valók. Egyetemisták, frissen diplomáztak, tehetségesek. Majd az idő eldönti mi lesz velük. Jakab Gabriella mindenesetre szerencsésen startol, hiszen szakdolgozata írása közben megtalálta Bérczy Károly eleddig ismeretlen dráma-fordítását. Megjegyzendő, hogy az egyes számunkban is közöltünk pályakezdőt Kovács Erzsébet személyében, akinek Balassiról-Rimayról szóló írását az *Irodalomismeret* számára Kovács Sándor Iván gondozta óvó figyelemmel. De mi lapunkban is közöltük, mert végül is egy salgótarjáni fiatalnak az igazi indulása mégiscsak a *Palócföld*höz köthető.

Éppen itt tartottam a jegyzet írásában, amikor csörgött a telefon, s a toll kiesett a kezemből és mélyen belefűrődött a földbe... Dr. Horváth István, hatvanöt évesen elhunyt. A szó megszakad, a szív lassabban dobog: lapunk főszerkesztője volt egy ideig, történész, szépíró, közéleti személyiség. Most még nem tudunk mit mondani, majd visszatérünk a harmadik számban hozzá. A most készülő Csohány emlékszámunkban, amely az Ünnepi Könyvhétre jelenik meg szerepel majd utolsó írása, melyet lapunknak adott.

(p. m.)

Tartalom

József Attila 100 éve

Koncsek József	Versek a Dunaparton	207
Magyari Barna	Episztola egy elődnek	213
Széki Patka László	József Attila látomásaihoz	214
Szokoly Tamás	Karácsonyi jelentés	215
Bozó Gyula	József Attila Salgótarjánban	216
Császtoay István	Végjátékok	218
Gáspár István Gábor	Lelke magyarként riad meg	226

Új írások

Szokoly Tamás	Porszem az éterben; Egy agg beszélye a ködről	238
Jasper Gyula	Kamasz panasz; Tedd meg egyszer	242
Kellei György	Örvénylő évek	243
Pákovics Miklós	Galambok	253
Marafkó László	Álomi táj	254

Versekről, költőkről

Tandori Dezső	Rögtön aznap	256
Bakonyi István	Hatások. Bella István Juhász Ferencnek című szonettje alapján	259
Kovács Tibor	Veres János emlékére	264

A világ körülöttünk

Pekár István	Belső-Cserhát; Életünknek nyoma maradjon	266
Máté Lászlóné	Kulturális tőke és szabadidő	269
Boros Sándor	Negyven év múltán	276
Bán Mihály	„Egy szeg miatt a patkó elveszett”	283

Nagyon fiatalok

Zsibói Gergely	Temetetlenek	294
Juhász Péter	Stílusgyakorlat	300
Szendrey Ildikó	Csillagok, árnyékok	301
Dömény Veronika	Zárlat	303
Csizmádia Krisztina	Zöldszín lombok; Laza ma a hold...	303
Jakab Gabriella	A címzetlen levél – Bérczy Károly ismeretlen dráma-fordítása	304

Művészet

Gaál József	Szabó Tamás Balázs János naív festő köztéri szobortervéről	310
Fodor Miklós	GHYMES: Éghymese	313

E számunkban Bencze Péter (Salgótarján) fotói láthatók.

Nógrád megye irodalmi, művészeti, közéleti folyóirata • Főszerkesztő: Praznovszky Mihály; főmunkatárs: Nagy Pál (*Párizsi Magyar Műhely*); szerkesztők: dr. Kovács Anna, Bagyinszky Istvánné (*szerkesztőségi titkár, telefon: 32/310-140*) • Kiadja a Balassi Bálint Megyei Könyvtár (3100 Salgótarján, Kassai sor 2.); Felelős kiadó: Bódi Györgyné dr. • Készült a Polar Stúdióban (*Salgótarján*)

Levélcím: 3101 Salgótarján, Pf. 270; Telefon: 32/416-777; Fax: 32/416-482; Internet: www.bbmh.hu/palocfold; e-mail: palocfold@bbmh.hu • Terjeszti a Balassi Bálint Megyei Könyvtár; előfizethető ugyanitt • Budapesten megvásárolható az Írók Boltjában (*VI. kerület Andrássy út 45.*) • 2005-ben megjelenik 6 alkalommal • Egy szám ára 300,- Ft; előfizetési díj egy évre 1 500,- Ft • Kéziratokat és rajzokat megőrizzük, de nem küldünk vissza • ISSN 05555-8867 • INDEX 25925

Lapunk megjelenését támogatta
a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és a Nemzeti Kulturális Alapprogram

Nógrád megye Madách-díja (2004) és Salgótarján Pro Urbe-díja (2005)

